

บทน้ำ สารสนเทศกับพัฒนาการของห้องสมุด

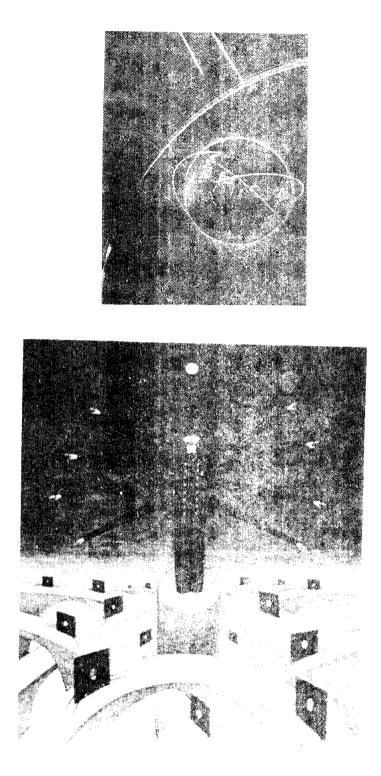
บทที่ 1 การพัฒนาทักษะเพื่อการศึกษา

บทที่ 2 แหล่งทรัพยากรสารสนเทศ

ź

<u>م</u>.

บทที่ 8 หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

สารสนเทศกับพัฒนาการของห้องสมุด

เค้าโครงเรื่อง

- ความหมาย ความสำคัญและประโยชน์ของสารสนเทศ
- พัฒนาการของห้องสมุดและวัสดุที่ใช้บันทึกความรู้
- 3. ทรัพยากรบุคคลของห้องสมุด
- วิธีปฏิบัติเมื่อผู้ใช้มีคำถาม

สาระสำคัญ

 สารสนเทศหมายถึงข่าวสารความรู้เป็นข้อเท็จจริงหรือเรื่องราวที่กลั่นกรองแล้วจาก ข้อมูล ตลอดทั้ง ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ซึ่งบันทึกลงในสื่อหรือวัสดุประเภทต่าง ๆ สามารถ ถ่ายทอดและเผยแพร่ได้ สารสนเทศมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อผู้ใช้หลายประการเนื่องจาก สามารถช่วยการ ตัดสินใจในเรื่องราวต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ห้องสมุดและวัสดุที่ใช้บันทึกข่าวสารความรู้มีพัฒนาการอันยาวนาน มนุษย์บันทึกและ ถ่ายทอด สารสนเทศทั้งที่เป็นอารยธรรม ความคิดข่าวสาร ความรู้ เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ วรรณคดี ความเชื่อ พิธีกรรมตลอดทั้งเรื่องราวต่าง ๆ ลงในสื่อโดยการเขียนนานนับกว่า 5,000 ปี แล้ว สื่อสำคัญ ๆ ที่มนุษย์ใช้บันทึกข้อความรู้ในระยะแรก ๆ ได้แก่ แผ่นดินเหนียว แผ่นหนัง แผ่น กระดาษ ปาไปรัส แผ่นไม้ชุบไข ผ้าไหม สื่อที่เป็นกระดาษเริ่มมีการใช้แพร่หลายเมื่อกูเตนเบอร์ก ประดิษฐ์แท่นพิมพ์ขึ้นประมาณปี พ.ศ.1994

ทรัพยากรบุคคลของห้องสมุด ประกอบด้วยบุคคล 2 ประเภท

ประเภทแรกคือ บุคลากรที่มีความรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่ บรรณารักษ์ และนักวิชาการหรือนัก เอกสนเทศ

ประเภทที่ 2 คือ ผู้สนับสนุนุกิจกรรมวิชาชีพ ได้แก่ ผู้ช่วยบรรณารักษ์ พนักงานธุรการ พนักงานพิมพ์ดีด

บุคลากรห้องสมุคมีหน้าที่สำคัญในการบฏิบัติงานต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ใช้ได้รับบริการข่าวสาร กวามรู้ที่ต้องการอย่างสะควก

 เมื่อผู้ใช้มีคำถามเกี่ยวกับการค้นหาสารสนเทศควรขอรับบริการจากบรรณารักษ์ตอบคำ ถาม ทั้งนี้ควรรู้วิธีถามคำถามให้สอดคล้องกับความต้องการเพื่อช่วยให้บรรณารักษ์ทราบขอบเขต ประเภทและเป้าหมายของคำถาม

จุดประสงค์การเรียนรู้

- เมื่อเรียนบทนำจบแล้วนักศึกษาสามารถ
- อธิบายกวามหมาย ความสำคัญและประโยชน์ของสารสนเทศได้
- อธิบายพัฒนาการของห้องสมุด และวัสดุที่ใช้บันทึกข่าวสารความรู้ได้
- 3. บอกประเภทและหน้าที่ของบุคลากรในห้องสบุดและอธิบายการะหน้าที่ของบุคคลดัง

กล่าวได้

4. อธิบายวิธีถามคำถามได้

ในทศวรรษที่ผ่านมากวามเจริญก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาต่าง ๆ โดยเฉพาะสาขาวิชา ทางด้านเทคโนโลยีกอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมเป็นไปอย่างไม่หยุดยั้งก่อให้ เกิดการสร้างการผลิตการจัดเก็บและการแพร่กระจายสารสนเทศจำนวนมหาศาลได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว เป็นผลให้สังกมย่างเข้าสู่ยุกข่าวสาร ผู้คนในวงการต่าง ๆ ทั้งภากรัฐและเอกชนตลอดทั้ง ประชาชนทั่วไปได้ยินได้ฟังกำว่าข่าวสารข้อมูล หรือกำว่าสารสนเทศอย่างไม่ขาดสาย บุคกล เหล่านี้ต่างยอมรับความสำคัญและกวามจำเป็นในการใช้ ข่าวสารความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาสังกมและเศรษฐกิจของประเทศ

1. ความหมาย ความสำคัญและประโยชน์ของสารสนุเทศ

1.1 ความหมาย สารนิเทศหรือสารสนเทศ เป็นคำที่ราชบัณฑิตยสถานถือว่ามีความหมาย ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า information ซึ่งหมายถึงความรู้ข่าวสารเรื่องราว และความหมายที่กลั่น กรอง หรือแปล จากข้อมูล (ครรชิต มาลัยวงศ์ หน้า 107) ในหนังสือ "การใช้ห้องสมุค" เล่มนี้ใช้ คำสารสนเทศในความหมายดังกล่าว รวมทั้งในความหมายที่รวมถึงความนึกคิดข้อเท็จจริงและงาน สร้างสรรค์ทางจิตใจที่บันทึกไว้บนสื่อหรือวัสดุสารสนเทศรูปใดรูปหนึ่งไม่ว่าจะเป็นสิ่งพิมพ์บน กระดาษหรือวัสดุประเภทอื่น เช่น โสตทัศน และ วัสดุอิเล็กทรอนิกส์ ที่ต้องใช้อุปกรณ์หรือ กอมพิวเตอร์ช่วยอ่าน

1.2 ความสำคัญและประโยชน์ ข่าวสารความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น ในการพัฒนาคุณภาพการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจากสามารถก่อให้เกิดประโยชน์ดัง นี้

1.2.1 ลดอัตราการตายจากโรคภัยใข้เจ็บต่าง ๆ สารสนเทศหรือความรู้ทางวิทยาศา-สตร์สุขภาพ ช่วยให้ประชาชนรู้จักวิธีรักษาสุขภาพ รู้วิธีป้องกันและดำรงชีวิตความเป็นอยู่ได้ปลอด ภัยมากขึ้น

1.2.2 ช่วยให้ประชาชนเป็นผู้บริโภคอย่างฉลาด สารสนเทศเกี่ยวกับเครื่องอุปโภค และบริโภคช่วยให้ประชาชนมีความฉลาด รู้จักเลือกและประเมินเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพของสิน ค้า ก่อนตัดสินใจซื้อมาใช้สอย และช่วยให้ใช้อุปกรณ์หรือเครื่องอุปโภคบริโภคได้ถูกวิธีเป็นการยืด อายุการใช้งานได้อีกด้วย

1.2.3 พัฒนาประสิทธิภาพของงาน สารสนเทศที่ถูกค้องเหมาะสมย่อมช่วยให้การ ปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรผู้ปฏิบัติงานได้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและเลือกใช้วิธีปฏิบัติงานได้ดีขึ้นเป็นผลให้มีการลดด้นทุนการผลิต และเพิ่มผลผลิตในปริมาณที่ต้องการ

IS 103 (LB 103)

1.2.4 ลคความผิดพลาดในการตัดสินใจ ข่าวสารข้อมูลในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งที่ เป็นข่าว สารทั่วไปจากสื่อมวลชน ความรู้และเรื่องราวจากสิ่งพิมพ์ในรูปของหนังสือ วารสาร หรือความรู้ที่บันทึกไว้ใน รูปอื่นเป็นสิ่งสำคัญประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ดีขึ้นไม่ว่าจะ เป็นการตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำใน เรื่องสำคัญ ๆ หรือเรื่องเล็กน้อยในชีวิตประจำวันของ แต่ละบุคคล

1.2.5 ลดค่าใช้จ่ายจากการทำวิจัยซ้ำซ้อน การเผยแพร่สารสนเทศเกี่ยวกับผลการ ศึกษาคันคว้าในด้านต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น ช่วยให้นักวิจัยไม่ต้องศึกษาค้นคว้าซ้ำในเรื่อง ที่มีผู้วิจัยไว้แล้วเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากโดยเฉพาะเมื่อเป็นโครงการวิจัยใหญ่ ๆ ซึ่งมีค่าใช้ จ่ายสูงในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลไว้

1.2.6 รู้จักแก้ปัญหาได้ดีขึ้น ข่าวสารกวามรู้ต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่าน การฟังหรือดู ช่วยเพิ่ม ความสามารถในการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคล ทั้งที่เป็นปัญหาส่วนตัวทางด้านจิตใจ สังคมและอารมณ์

1.2.7 เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาประเทศ เมื่อองค์กรของรัฐและเอกชนได้ รับข่าวสารข้อมูลอย่างถูกต้องและทันท่วงที ย่อมทำให้ตัดสินใจประกอบการ และการปฏิบัติงาน เป็นไปอย่างเหมาะสมได้ผลดี และมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการเรียนที่ 1

- 1. จงอธิบายกวามหมายของ "สารสนเทศ"
- เหตุโดสารสนเทศจึงมีความสำคัญเชิงเศรษฐกิจ

เนื่องจากข่าวสารความรู้หรือสารสนเทศในเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่เป็นความรู้ทางวิชาการและ เรื่องทั่วไปมีผู้ผลิต ออกเผยแพร่เป็นจำนวนมหาศาลในแต่ละปี เป็นการยากที่บุคคลทั่วไปจะติด ตามได้ทั่วถึง ผู้ที่กำลังศึกษาค้นคว้ามีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้เรื่องวิธีใช้ห้องสมุดไว้บ้าง ทั้งนี้ เพราะห้องสมุดเป็นสถาบันสำคัญสถาบันหนึ่งในสังคมที่ทำหน้าที่คัดเลือก จัดหา วิเคราะห์ จัดเก็บ และให้บริการทรัพยากรสารสนเทศหลายรูปแบบ ล้วนมีประโยชน์ต่อผู้ใช้อย่างกว้างขวาง เพื่อเป็น รากฐานความรู้ใเละความเข้าใจของการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุด ในลำดับต่อไปเป็นการนำเสนอ เรื่องพัฒนาการของห้องสมุดและวัสดุที่ใช้บันทึกความรู้อย่างสังเขป

2. พัฒนาการของห้องสมุดและวัสดุที่ใช้บันทึกความรู้

2.1 สมัยโบราณจนถึงก่อนศตวรรษที่ 20 นักโบราณกดีเชื่อว่าชาวสุเมเรียน (Sumarians) ซึ่งตั้งถิ่นฐานอยู่ตามลุ่มน้ำไทกริสและยูเฟรติสของเมโสโปเตเมียเมื่อประมาณ 3,100 ปีก่อน

คริสตศักราช (Gates, J. k. 1983, 4) เป็นชนชาติแรกที่รู้จักนำเอาเหตุการณ์และเรื่องราวที่เป็นคำ สอนทางศาสนา ตำนาน บท สวคมนต์ คาถา การเมือง เศรษฐกิจและความคิดทางปรัชญา บันทึก ลงบนแผ่นดินเหนียว (clay tablets) ด้วยอักษรที่เรียกว่า คิวนิฟอร์ม เป็นอักษรคล้ายรูปลิ่ม (cuneiform)

ประมาณ 2700 ปีก่อนคริสตศักราช ชนชาติสุเมเรียนเริ่มมีการจัดตั้งสถานที่ซึ่งเป็นที่รู้จัก กันในเวลาต่อมาว่าห้องสมุด เพื่อให้เป็นที่จัดเก็บรวบรวมแผ่นดินเหนียวเหล่านี้ มีทั้งที่เป็นห้อง สมุดของวัด ของส่วนบุคคล และห้องสมุดของรัฐ ห้องสมุดชาวสุเมเรียนขนาดใหญ่เป็นห้องสมุดที่ เมืองเทลเลาะห์ (Telloh) มีแผ่นดินเหนียวมากถึง 30,000 แผ่น

อารยธรรมของชาวสุเมเรียนแผ่ขยายไปสู่ชาวบาบิโลเนียน (Babilonians) ซึ่งอยู่ตอนใต้ ของดินแดนเมโสโปเตเมีย เรื่องราวที่ชาวบาบิโลเนียนบันทึกบนแผ่นดินเหนียวเป็นเหตุการณ์ต่างๆ มีทั้งเรื่องที่เป็น ธุรกิจการค้า การปกครอง ประวัติศาสตร์ ศาสนาและกฎหมาย กฎหมายสำคัญของ ยุคนี้คือประมวลกฎหมายตราขึ้นโดยพระเจ้าฮัมมูราบี (The Code Of Hummurabi) เป็นกฎหมาย เข้มงวดแบบตาต่อตา ฟันต่อฟัน บันทึกบนแผ่นหินทรงกระบอก (diorite cylinder) ขณะนี้เก็บไว้ที่ พิพิธภัณท์ลูฟร์ที่ปารีส

อาณาจักรอัสสิเรีย (Assyria) ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของเมโสโปเตเมีย ปกครองโดยพระเจ้า อัสซูร์บา นิปัล(Assurbanipal) รุ่งเรืองในสมัยเดียวกับบาบิโลเนียน นอกจากจะมีการบันทึกเหตุ การณ์และเรื่องราวต่าง ๆ ในอาณาจักรของตนเองแล้ว ยังมีการส่งผู้มีความรู้ทางภาษาคัดลอกและ แปลเรื่องราวจากบันทึกของห้องสมุดบาบิโลเนียนแห่งเมืองบอร์สิปปา (Borsippa) แล้วนำมาจัด เก็บไว้ในห้องสมุดที่เมืองนิเนเวห์ (Nineveh) ห้องสมุดนี้จึงมีความสำคัญเป็นที่สืบทอดมรดกทาง วัฒนธรรมของชาวสุเมเรียนและบาบิโลเนียน จำนวนแผ่นดินเหนียวที่ห้องสมุดเมืองนิเนเวห์มีเป็น จำนวนมากถึงขนาดต้องทำรายการรายชื่อของแผ่นดินเหนียว มีการวิเคราะห์ทำเครื่องหมายกำกับ และจัดเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ตามเรื่องหรือประเภท

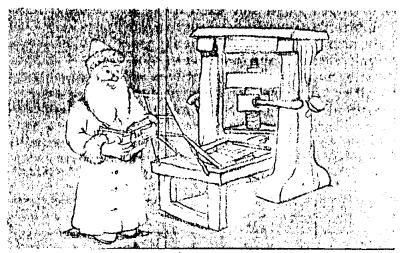
ชาวอียิปต์ซึ่งตั้งถิ่นฐานอยู่ตามลุ่มแม่น้ำในล์มีความเจริญรุ่งเรื่องทางอารยธรรมในช่วงเวลา เดียวกันกับ ชาวสุเมเรียน บาบิโลเนียน และอัสสิเรียน ชนชาตินี้รู้จักขีดเขียนและบันทึกเหตุการณ์ ข่าวสารความรู้และเรื่อง ต่าง ๆ ด้วยตัวอักษรภาพเรียกว่า ไฮโรกลิฟิค (bieroglyphic) บันทึกลงบน แผ่นกระดาษปาไปรัส (papyrus) ตั้งแต่ 3,000 ปีก่อนคริสตศักราชมีหลักฐานว่ามีการสร้างห้อง สมุดวัด ห้องสมุดส่วนตัว ห้องสมุดของรัฐเพื่อเป็นสถานที่เก็บรวบรวมแผ่นปาไปรัสในลักษณะ ของม้วนกระดาษ (rolls) ในขวดดินเหนียวหรือ ในที่เก็บรูปทรงกระบอกทำด้วยโลหะ และมีการ เขียนกำสำคัญแทนเนื้อเรื่องบนแผ่นปาไปรัสติดไว้ด้านนอกของ ที่เก็บ เพื่อสะดวกต่อการค้นหา วัฒนธรรมการบันทึกอักษรบนแผ่นกระดาษปาไปรัสแพร่กระจายไปตามชนกลุ่มต่าง ๆ แถบเมดิ เตอร์เรเนียนอย่างกว้างขวาง กอปรทั้งการมีใจรักการศึกษาก้นคว้าของชนกลุ่มนี้ ห้องสมุดจึงเกิดขึ้น

IS 103 (LB 103)

เป็นจำนวนมาก และได้กลายเป็นแหล่งสะสมอารยธรรมและความรู้ของมนุษย์เรื่อยมา มีห้องสมุด ขนาดใหญ่ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาค้นคว้าที่สำคัญภายใต้พระบรมราชูปถัมภ์ของกษัตริย์กรีก ห้อง สมุดอเล็กซานเครียในอียิปต์ ห้องสมุดเปอร์กามุมในเอเซียไมเนอร์ นอกจากนี้ยังมีห้องสมุดส่วนตัว ของนักปราชญ์สำคัญ ๆ เช่น ห้องสมุดของอริสโตเติล สำหรับห้องสมุดประชาชนนั้นมีการริเริ่ม วางแผนก่อตั้งโดย จูเลียส ซีซาร์ แห่งจักรวรรดิโรมัน และได้ดำเนินการสร้างเสร็จเปิดให้ ประชาชนทั่วไปเข้าใช้ในสมัยกษัตริย์ออกุสตุสระหว่างปี 39-27 ก่อนกริสตศักราช

ต่อมามีการพัฒนาแผ่นหนังสัตว์ขึ้นใช้บันทึกข้อเขียนแทนวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในสมัยนั้น อันได้แก่แผ่นดินเหนียว แผ่นไม้ แผ่นหิน แผ่นบรอนซ์ และปาไปรัส ทั้งนี้เพราะวัสดุดังกล่าวมี กวามทนทานน้อยหรือไม่สะดวกต่อการผลิต และมีรากาต่อการผลิตสูง หนังสือที่เขียนบนแผ่น หนังเมื่อเย็บรวมเข้าด้วยกันเรียกว่าโกเด็กซ์ (codex)

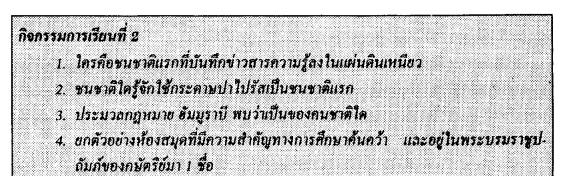
ทางด้านประเทศจีน วัสดุที่ใช้บันทึกข้อเขียนที่นิยมกัน ในช่วง 3,000 ปีก่อนคริสตศักราช ใด้แก่ กระดูกและกระดองสัตว์ แผ่นไม้ ผ้าไหม ผ้าลินิน ราวศตวรรษที่ 2 มีผู้พัฒนากระดาษขึ้น ใช้แทนวัสดุดังกล่าว วิธีการผลิตกระคาษได้แพร่กระจายไปสู่ประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะในยุโรป และเมื่อโยฮัน กูเตนเบอร์ก (Johann Gutenberg) ชาวเยอรมันคิดประดิษฐ์แท่นพิมพ์โดยใช้ตัวเรียง จากโลหะหล่อเป็นตัวพิมพ์ในสมัยฟื้นฟูศิลปะวิทยาการ ประมาณกริสตศักราช 1450 เทคโนโลยี การพิมพ์แบบนี้ก่อให้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีผลิตหนังสือโดยการคัดลอกซึ่งเป็นวิธีที่ใช้กันมาแต่ โบราณ มาเป็นการพิมพ์ด้วยแท่นพิมพ์ ส่งผลให้ปริมาณหนังสือเดิมขึ้นอย่างรวดเร็ว จำนวนห้อง สมุดก็ขยายเพิ่มมากขึ้นทุกประเภทและมีห้องสมุดมหาวิทยาลัยเกิดขึ้น ที่สำคัญคือ ห้องสมุดของ มหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษ ได้แก่ มหาวิทยาลัยออกช์ฟอร์ค มหาวิทยาลัยเกมบริดจ์ มหาวิทยา ลัยฮาร์วาร์คในสหรัฐ นอกจากนี้ยังมีห้องสมุดแห่งชาติเกิดขึ้นด้วย เช่น หอสมุดแห่งชาติของ อังกฤษ หอสมุดแห่งชาติฝรั่งเศส และหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน

ภาพเครื่องพิมพ์กูเคนเบิร์ก

2.2 ช่วงสตวรรษที่ 20 กิจการห้องสมุดในช่วงสตวรรษที่ 20 เจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว ห้อง สมุดเป็นสถาบันสำคัญสถาบันหนึ่งของสังคม เป็นแหล่งวิทยาการที่เป็นรากฐานในการสร้างความ เจริญก้าวหน้าให้กับบุคคล หน่วยงาน สังคมและประเทศชาติ หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการเน้น ความสำคัญของการค้นคว้าวิจัยยิ่งขึ้นทำให้สถาบันต่าง ๆ รวมทั้งห้องสมุดขยายตัวให้มีสมรรถนะ ส่งเสริมการวิจัยได้อย่างเต็มที่ ห้องสมุดเฉพาะ ของหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ตลอดทั้งสูนย์สาร สนเทศเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากเพื่อสนองความต้องการข่าวสารเฉพาะด้านของบุคคล โดยมีหน้าที่ คัดเลือก แยกแยะ จัดหาวิเคราะห์และเผยแพร่ข่าวสารความรู้อย่าง เหมาะสม มีการนำเอาเครื่องจักร กล และในเวลาต่อมา นำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมเข้ามาเป็น เครื่องมือในการดำเนินงานเพื่อช่วยให้ผู้ใช้ได้รับข่าวสารความรู้ในเวลาอันรวดเร็ว

วัสดุที่นำมาใช้เป็นสื่อบันทึกความรู้และเรื่องราวต่าง ๆ ยังเป็นกระคาษ ขณะเคียวกันมีการ พัฒนากิดก้นนำวัสดุประเภทอื่นให้สามารถมีกวามจุมากยิ่งขึ้นและใช้ที่เก็บน้อยลงเพื่อช่วยแก้ ปัญหาปริมาณสารสนเทศท่วมทันโดยเริ่มตั้งแต่การใช้โสตทัศน์วัสดุ วัสดุย่อส่วน วัสดุอิเล็กทรอ-นิกส์อันประกอบด้วยเทปแม่เหล็กและจานแม่เหล็ก ปัจจุบันยังพัฒนาจานแสงหรือที่เรียกว่า ออปติกัล หรือ เลเซอร์ดิสก์ซึ่งมีความสามารถบันทึกข่าวสารความรู้ได้เป็นล้าน ๆ อักษร นอกจาก นี้ใช้เทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมร่วมกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์จัดการข่าวสารเพื่อให้บริการ ค้นหาข่าวสารความรู้ที่อยู่ห่างใกลจากห้องสมุดหรือศูนย์บริการสารสนเทศประเภทอื่น ทั้งภายใน ประเทศหรือต่างประเทศได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

2.3 พัฒนาการของห้องสมุคในประเทศไทย นับได้ว่าพัฒนาการของห้องสมุคในประเทศ ไทยมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย โดยการที่วัดวาอารามต่าง ๆ สร้างหอไตร หรือหอพระไตรปิฎกขึ้น เพื่อเก็บคัมภีร์พระไตรปิฎกที่ ได้จารึกลงในใบลาน ซึ่งมีการจัดเก็บไว้เป็นเรื่อง ๆ ในลักษณะของ "หนังสือผูก" หอพระไตรปิฎกส่วนมาก สร้างเป็นเรือนโคด ๆ มีน้ำล้อมรอบ นอกจากจัดเก็บ คัมภีร์พระไตรปิฎกแล้ว ทางวัดในพุทธศาสนายังมีการรวบรวมจัดเก็บ วรรณกรรมทางศาสนา และ หลักศิลาจารึกอีกด้วย

ในสมัยกรุงศรีอยุธยามีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ระบุว่าภายในพระราชวังมีการสร้าง "หอหลวง" เพื่อเก็บรักษาหนังสือ วรรณ่กรรม ตัวบทกฎหมาย และเอกสารทางราชการ แต่เป็นที่ น่าเสียคายที่วรรณกรรม อันล้ำค่าในสมัยนี้ถูกทำลายและสูญหายไปเป็นจำนวนมากเมื่อคราวเสีย กรุงศรีอยุธยาให้กับพม่าครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ.2310

ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก มีการสร้าง "หอพระมณเฑียร ธรรม" ขึ้นกลางสระน้ำตรงมณฑปวัดพระศรีรัตนศาสดารามในบริเวณพระบรมมหาราชวังเมื่อ พ.ศ. 2326 เพื่อใช้เป็นที่เก็บกัมภีร์พระไตรปิฎก นับได้ว่าหอพระมณเฑียนธรรมทำหน้าที่เป็นหอ สมุดแห่งแรกของกรุงรัตนโกสินทร์

พัฒนาการสำคัญของกิจการห้องสมุดในประเทศไทย เกิดขึ้นในสมัยพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ในขณะที่ทรง โปรดเกล้าให้มีการปฏิสังขรณ์วัดพระเชตุพนวิมลมังกลาวาส ได้โปรดให้คัดเลือก ตำราต่าง ๆ และให้แต่งเติมวิชาใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นจำนวนถึง 7 หมวดใหญ่ เช่น ประวัติวัดพุทธศาสนา พลานามัย ตำรายาและวรรณคดี ความรู้เหล่านี้จารึกไว้บนแผ่นศิลาประดับ ไว้ตามระเบียงศาลารายรอบพระอุโบสถและ รอบพุทธวาส อีกทั้งให้มีรูปเขียน รูปปั้นประกอบ ตำราเหล่านั้นไว้ด้วย เพื่อให้เป็นแหล่งเล่าเรียนวิชาความรู้ ของประชาชนโดยทั่วไป วัดพระเชตุ พนธ์จึงทำหน้าที่เป็นห้องสมุดสำหรับประชาชนแห่งแรกของประเทศ

ส่วนห้องสมุดสมัยใหม่เริ่มขึ้นจากการที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอในรัชกาลที่ 4 ทรงบริจาคทรัพย์ร่วมกันสร้าง "หอพระสมุดวชิรญาณ" เมื่อ ปี พ.ศ.2424 เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ห้องสมุดนี้คำเนินกิจการ เป็นแบบห้องสมุคสมาชิกเสียก่าบำรุง มีกรรมการบริหารและคำเนินการ

นอกจากการก่อตั้ง หอพระสมุควชิรญาณขึ้นแล้ว พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่ หัวยังทรงโปรคให้สร้าง "หอพุทธสาสนสังคหะ" เมื่อ พ.ศ.2443 เพื่อให้เป็นสถานที่เก็บหนังสือ และพระไตรปิฎก มีกรรมการหอสมุดบริหารงานโดยมุ่งส่งเสริมการพิมพ์หนังสือเก่า และทำ ทะเบียนหนังสือ

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าให้รวมหนังสือต่าง ๆ จาก หอพระสมุดวชิรญาณ หอพระมณเฑียนธรรม และหอพุทธสาสนสังคหะ เมื่อ พ.ศ.2447 อันเป็นปี กรบรอบ 100 ปี แห่งวัน พระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยให้ชื่อห้อง สมุดใหม่ว่า "หอพระสมุดวชิรญาณสำหรับพระนกร" เสด็จทรงเปิดหอพระสมุดใหม่ด้วยพระองค์ เอง เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2448 เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปเข้าใช้เป็นสถานที่ศึกษาหาความรู้ หอพระสมุดแห่งนี้เป็นรากฐานของหอสมุดแห่งชาติ ในปัจจุบัน

ห้องสมุดในประเทศไทยได้รับการพัฒนา และขยายการให้บริการแก่ผู้ใช้อย่างทั่วถึง โดย แบ่งออกเป็นกลุ่มของห้องสมุดประเภทต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน หอสมุดแห่งชาติ ห้องสมุดโรงเรียน และห้องสมุดเฉพาะ รวมทั้งศูนย์กลางการอ่าน ทั้งในเมืองและในชนบท จนถึง ยุคที่สารสนเทศได้รับการยอมรับจากสังคมทุกสาขาอาชีพ ว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการ ตัดสินใจ จึงเกิดการขยายตัวทางด้านการผลิตและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และมีการนำเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการดำเนินงานห้องสมุด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดหา จัดเก็บ และบริการแก่ผู้ใช้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น ทันต่อความต้องการ และเน้นในความถกต้องของเนื้อหา สาระที่ต้องการ จะเห็นได้ว่าในประเทศไทยเราได้มีการนำเอาระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยงาน ห้องสมุดแห่งแรก ที่สถาบัน Asian Institution of Technology หรือที่รู้จักกันแพร่หลายในนามของ AIT เมื่อปี พ.ศ. 2519 และมีการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อจัดทำบรรณานุกรมแห่งชาติ โดยหอสมุด แห่งชาติเมื่อปี พ.ศ. 2523 รวมถึงห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้นำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ใน การทำบัตรรายการ การให้บริการยืมคืน การค้นคว้าจากบัตรรายการ และค้นคว้าจากแหล่งข้อมล ในรูปสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การจัดหาทรัพยากร การควบคุมวารสาร ฯลฯ ตลอดจนงานสารบรรณ และงานบริหารจัดการทั่วไป นับถึงปัจจุบัน ห้องสมุดส่วนมาก มีการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่องาน ้สำนักงาน และห้องสมุดหลายแห่ง มีการใช้คอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายสารสนเทศ เพื่อการ ดำเนินงานในห้องสมุด เช่นเครือข่ายห้องสมุดมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค เครือข่ายห้องสมุด มหาวิทยาลัยในส่วนกลาง และจะมีเครือข่ายห้องสมุดมหาวิทยาลัยแห่งชาติ กล่าวคือ ห้องสมุด ้มหาวิทยาลัยทั้งสังกัดภาครัฐบาล และเอกชน สามารถสืบค้นและแลกเปลี่ยนสารนิเทศในเครือ ข่ายห้องสมุด กอปรกับเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ทำให้ห้องสมุดประเภทต่าง ๆ สามารถนำฐานข้อมล และเครือข่ายใยแมงมุม (www) เข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ผู้ใช้สามารถสืบค้นสารนิเทศได้ ้อย่างไม่มีพรมแดน ทำให้พัฒนาการของห้องสมุดในประเทศไทย เข้าส่ความเป็นห้องสมด ้อิเล็กทรอนิกส์ นับเป็นแหล่งทรัพยากรสารสนเทศที่มีคุณค่ายิ่งของประเทศ

3. ทรัพยากรบุคคลของห้องสมุด

ในปัจจุบันห้องสมุดเป็นสถาบันสำคัญยิ่งของหน่วยงาน องค์กร และสถาบันทางสังคมดัง ได้กล่าวข้างต้น สำหรับในสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยห้องสมุดยิ่งมีความสำคัญต่อการ ศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาและอาจารย์ ผู้บริหารและจัดดำเนินการต่าง ๆ ในห้องสมุดเป็นบุคคล ที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าตัวองค์กรหรือสถาบันที่เป็นห้องสมุดหรือศูนย์สารสนเทศ ดังนั้นในฐานะผู้ใช้ห้องสมุดนักศึกษาควรรู้จักบุคลากรและภาระหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวไว้บ้าง เพราะบุคคลดังกล่าวสามารถช่วยผู้ใช้คิดตามค้นหาข่าวสารความรู้ที่ต้องการ ได้อย่างเหมาะสม

IS 103 (LB 103)

3.1 ประเภทของบุคลากร ผู้ปฏิบัติงานในห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศทั่วไปมี 2 ประเภท คือ ผู้มีความรู้ทางวิชาชีพและผู้สนับสนุนกิจกรรมวิชาชีพ

3.1.1 ผู้มีความรู้ทางวิชาชีพ เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาฝึกฝนอบรมให้มีความรู้และ ทักษะทางวิชาชีพบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มีความรู้ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป บุคลากรกลุ่มนี้มีชื่อเรียกตามลักษณะงานที่รับผิดชอบ เช่น บรรณารักษ์ตอบคำถามและช่วย กันคว้าบรรณารักษ์จัดหา บรรณารักษ์วิเคราะห์และทำบัตรรายการ บรรณารักษ์บริการยืม-คืน

นอกจากนี้ยังมีบุคลากรที่เป็นนักวิชาการมีความรู้เฉพาะสาขาวิชาการใดวิชาการหนึ่งมี ฐานะเทียบเท่าบรรณารักษ์ ช่วยคัดเลือกทรัพยากรและให้บริการสารสนเทศตามสาขาวิชาชีพ เช่น นักวิชาการศึกษา นักวิชาการกฎหมาย และนักวิชาการโสตทัศนศึกษา

บุคลากรอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากัน มีชื่อเรียกว่านักเอกสารสนเทศ หรือนัก สารสนเทศ มักเป็นผู้มีความรู้ในระดับปริญญาตรีขึ้นไปทางสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บวกกับความรู้ทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในระดับปริญญาโท

3.1.2 ผู้สนับสนุนกิจกรรมวิชาชีพ เป็นผู้มีความรู้ในระดับประกาศนียบัตร ประกอบด้วยบุคคลในตำแหน่งต่าง ๆ เช่น พนักงานห้องสมุด เจ้าหน้าที่ห้องสมุด พนักงานธุรการ เจ้าหน้าที่ธุรการ และช่างศิลป์ บุคลากรในกลุ่มนี้มีความรู้ความสามารถปฏิบัติงานประจำ ช่วย สนับสนุนให้กิจกรรมและหน้าที่ทางวิชาชีพบรรณารักษ์และการบริการสารสนเทศเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ

3.2 หน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในห้องสมุด หน้าที่และความรับผิดชอบ ของบุคลากรในห้องสมุดแตกต่างกันไปตามขนาด ประเภทและเป้าหมายของห้องสมุด โดยทั่วไป ห้องสมุดจัดบุคลากรทั้งที่เป็นบุคลากรในระดับวิชาชีพ และผู้สนับสนุนกิจกรรมวิชาชีพในปริมาณ ตามสมควร เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้บริการต่าง ๆ ดังนี้

3.2.1 คัดเลือกจัดหาทรัพยากรสารสนเทศ เนื่องจากมีผู้ผลิตทรัพยากรสาร สนเทศในรูปแบบต่าง ๆ เป็นจำนวนมหาศาลในแต่ละปี ผู้บริการสารสนเทศจึงต้องคอยติดตาม กัดเลือก จัดหาทรัพยากรสารสนเทศที่เหมาะสมไว้บริการผู้ใช้

3.2.2 วิเคราะห์จัดหมู่และจัดเก็บทรัพยากรสารสนเทศ บรรณารักษ์วิเคราะห์และ จัดเก็บทรัพยากรสารสนเทศด้วยระบบใดระบบหนึ่งที่ห้องสมุดเห็นว่าเหมาะสมเพื่อให้สะดวกต่อ การหยิบใช้หรือค้นหาข้อมูล ที่ต้องการ

3.2.3 จัดทำเครื่องมือค้นหาสารสนเทศ เพื่อให้ผู้ใช้เข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการ ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ผู้บริการสารสนเทศจัดทำเครื่องมือค้นหาสารสนเทศด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น จัดทำบัตรรายการของวัสดุสารสนเทศแต่ละประเภท จัดทำบรรณานุกรม เฉพาะวิชาต่าง ๆ ดรรชนีค้นบทความจากวารสาร หนังสือพิมพ์ และวิทยานิพนช์ การจัดทำเครื่องมือช่วยค้นหาสาร สนเทศนี้ห้องสมุดบางประเภทอาจจัดเครื่องมือช่วยค้นให้อยู่ในรูปที่จะค้นด้วยมือหรือใช้เครื่อง จักรกลช่วยค้น เช่น จัดทำบัตรรายการในรูปของไมโครฟิชซึ่งต้องใช้เครื่องอ่าน ห้องสมุดบางแห่ง บันทึกข้อมูลบัตรรายการในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการค้นข้อมูลบัตร รายการของวัสดุสารสนเทศที่ต้องการ

3.2.4 ให้บริการและเผยแพร่สารสนเทศ ทั้งนี้โดยจัดให้มีบริการต่าง ๆ เช่น บริการยืม-คืน บริการตอบคำถามและช่วยค้นคว้า บริการแปล บริการยืมระหว่างห้องสมุด บริการสารสนเทศทันสมัย บริการรวบรวมบรรณานุกรม เป็นต้น โดยทั่วไปห้องสมุดขนาดใหญ่ จัดบรรณารักษ์ตอบคำถามคอยบริการสารสนเทศแก่ผู้ใช้ในหน่วยงานที่อาจมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น บริการตอบคำถาม บริการตอบคำถามและช่วยค้นคว้า บริการตอบคำถามและบริการสารสนเทศ สำหรับห้องสมุดขนาดเล็ก บรรณารักษ์ตอบคำถามอาจบริการสารสนเทศแก่ผู้ใช้ใกล้บริเวณที่ ห้องสมุดให้บริการยืม-คืน หรือบริเวณที่ผู้ใช้เห็นได้ชัดเจน

4. วิธีปฏิบัติเมื่อผู้ใช้มีคำถาม

ทุกครั้งที่มีปัญหาเกี่ยวกับการค้นหาสารสนเทศเพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าหรือเพื่อ ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวันผู้ใช้ควรขอรับบริการจากบรรณารักษ์ตอบคำถาม

ขณะขอรับบริการจากบรรณารักษ์ตอบคำถาม ผู้ใช้ควรรู้วิธีถามคำถาม เนื่องจากการ ถามคำถามเป็นสิ่งสำคัญช่วยให้บรรณารักษ์ทราบขอบเขต ประเภท และเป้าหมายของคำถาม ดังนั้นในการถามคำถามผู้ใช้ควรปฏิบัติดังนี้

4.1 วัตถุประสงค์ ถามคำถามให้ตรงเป้าหมายสอดคล้องกับความต้องการ

4.2 ขอบเขตของคำถาม ไม่ควรถามคำถามกว้างเกินไปหากต้องการคำตอบเฉพาะ เจาะจงควรถาม แบบเจาะจง เช่น ถ้าต้องการทราบสกุลเงินตราที่ใช้ในประเทศรูเมเนีย ไม่ควร บอกบรรณารักษ์ว่าต้องการหนังสือทางกฎหมาย เนื่องจากจะไม่ได้คำตอบที่ต้องการเพราะถาม กว้างเกินไป

4.3 ระบุความยากง่ายของคำตอบที่ต้องการ กล่าวคือ ในขณะที่ถามคำถาม ควรบอก ระดับและประเภทของสารสนเทศที่ต้องการ เช่น ต้องการคำตอบสำหรับผู้อ่านในวัยใดวัยหนึ่ง หรือในภาษาใดภาษาหนึ่งเท่านั้น ก็ควรแจ้งให้บรรณารักษ์ทราบ

4.4 ความเก่าใหม่ของคำถาม หากต้องการข้อมูลใหม่ ๆ ในช่วงเดือนหรือในปีที่ผ่านมา ก็ควรระบุบอกในคำถามด้วย

กิจกรรมการเรียนที่ 3 บุกลากรในห้องสมุดมีกี่ประเภท ได้แก้ใครบ้าง

สารสนเทศ หมายถึง ข่าวสารความรู้ข้อเท็จจริงและเรื่องราวที่กลั่นกรองแล้วจากข้อมูล ดลอดทั้งความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ที่บันทึกไว้ในทรัพยากรสารสนเทศรูปใดรูปหนึ่งไม่ว่าจะเป็น สิ่งพิมพ์บนกระดาษหรือวัสดุประเภทอื่น

สารสนเทศที่ถูกต้องเหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพการดำรง ชีวิตของมนุษย์ทุกด้าน มีประโยชน์นัปการ สามารถช่วยลดอัตราการตายจากโรคภัยไข้เจ็บ ช่วย การตัดสินใจให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการงานหรือการดำรงชีวิตประจำวัน

ห้องสมุดเกิดขึ้นพร้อมกับการที่มนุษย์รู้จักขีดเขียนและต้องการจารึกความรู้ความคิด และเหตุการณ์ต่าง ๆ ไว้ใช้ในภายหลังเป็นมรดกตกทอดถึงชนรุ่นหลังต่อมา

สื่อที่มนุษย์ใช้บันทึกความรู้และเรื่องราวต่าง ๆ ในช่วงแรกเป็นวัสดุที่พอจะหาได้ง่ายใน ยุคนั้น ๆ เช่น แผ่นดินเหนียว แผ่นกระดาษจากต้นพืช แผ่นไม้ชุบไข กระดูกและกระดองสัตว์ แผ่นหิน แผ่นหนัง ผ้าไหม และลินิน ราวศตวรรษที่ 2 ชาวจีนเป็นผู้กันพบวิธีทำกระดาษ เมื่อ แพร่หลายไปในยุโรป จึงทำให้มีผู้ใช้กระดาษเพื่อบันทึกข่าวสารความรู้กันอย่างแพร่หลาย

โยฮัน กูเตนเบอร์ก คิดค้นแท่นพิมพ์โดยใช้ตัวพิมพ์จากโลหะหล่อขึ้นในราว ค.ศ. 1450 ทำให้การผลิตหนังสือเปลี่ยนจากการคัดลอกมาเป็นการผลิตด้วยวิธีพิมพ์ จึงทำให้ปริมาณของ หนังสือเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว

ห้องสมุดมีความสำคัญต่อสังคมมากขึ้นมีห้องสมุดประเภทต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง ห้องสมุดมีพัฒนาการและสมรรถนะเป็นแหล่งสั่งสมสรรพวิชาความรู้ทุกแขนง สามารถสนองต่อ ความต้องการในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยของประชาชนในสังคมได้มากขึ้น

ห้องสมุดในปัจจุบันดำเนินการโดยบุคลากร 2 ประเภท ประกอบด้วยผู้มีความรู้ทางวิชาชีพ และผู้สนับสนุนกิจกรรมวิชาชีพ ผู้ใช้ที่มีปัญหาหรือมีคำถามในการค้นหาข่าวสารความรู้ ควรขอ รับบริการจากบรรณารักษ์ ตอบคำถาม เมื่อถามคำถามบรรณารักษ์ ผู้ใช้ควรถามคำถามให้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เจาะจง บอกขอบเขตและระดับความยากง่ายของคำตอบที่ต้องการได้รับ จะช่วยบรรณารักษ์ให้บริการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

การประเมินผลท้ายบท

- 1. เหตุใดจึงมีการใช้แผ่นหนังแทนกระดาษปาไปรัส
- 2. วัสดุที่ใช้บันทึกข่าวสารความรู้ ปัจจุบันได้แก่อะไรบ้าง

สรุป